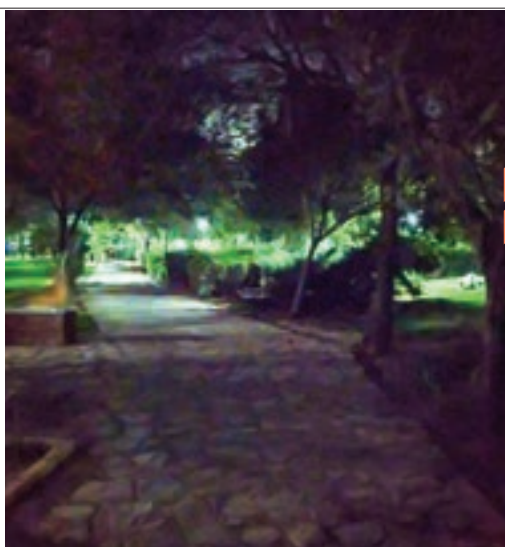
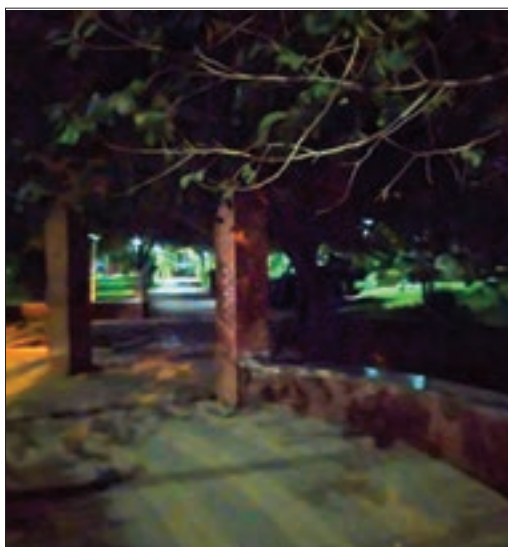

بوستان ۲۰ ساله مهرآباد، با وجود وسعت و قدمت برای خانواده‌ها قابل استفاده نیست

بوستان مهر فرورفته در تاریکی و کمبودها

سید محمد عطائی | درختان بلند، شمشاد‌های هرس شده و مسیرهای سنگ فرش بوستان مهر، در روشنائی روز، فضایی مناسب برای قدم زدن و نشستن ساخته‌اند؛ خانواده‌هایی هم در گوشه و کنار آن دیده می‌شوند. اما با پایین رفتن نور خورشید، سهم تاریکی بیشتر می‌شود؛ چراکه برخی چراغ‌های مسیرها و حاشیه بوستان، روشنائی ندارند. در همین تاریکی، رفت و آمد برخی افراد و تجمع‌هایی که اهالی آن‌ها را عامل ناامنی می‌دانند، بیشتر به چشم می‌آید.

بوستان مهر با حدود ۵ هزار و دو بیست متر مربع، بیست سال است که در محله مهرآباد قرار دارد و از مهم‌ترین فضاهای سبز محله محسوب می‌شود. با این حال، آنچه روی نقشه به عنوان بخشی از سرانه فضای سبز محله ثبت می‌شود، در تجربه روزمره شهروندان الزاماً به همان اندازه قابل استفاده نیست. اهالی می‌گویند مجموعه‌ای از کمبودها باعث شده است بوستان، به ویژه در ساعات عصر و شب، سهم کمتری از حضور خانواده‌ها داشته باشد.

● روز روشن، شب نگران‌کننده

ساعت حدود ۱۸:۳۰ است و هوا هنوز کاملاً تاریک نشده است. با این حال هرچه به غروب نزدیک‌تر می‌شویم، نقاط کم نور بیشتر خودشان را نشان می‌دهند. در حاشیه بوستان و میان درختان، افرادی پراکنده نشسته‌اند. برخی از آن‌ها به گفته اهالی، سابقه حضور مداوم در این محدوده را دارند و رفتارشان باعث نگرانی شهروندان شده است. حاشیه‌های بوستان نیز وضعیت مشابهی دارند. چراغ‌های شهری در برخی نقاط روشن نیستند و درختان و پوشش گیاهی، بخش‌هایی از مسیر را در تاریکی بیشتری فرو می‌برد. نتیجه برای خانواده‌هایی که قصد استفاده از بوستان را دارند روشن است؛ با تاریک شدن هوا، ترجیح می‌دهند مسیرشان را عوض کنند یا اصلاً وارد بوستان نشوند.

● دوری کردن خانواده‌ها از بوستان

حسین سالاریان، از ساکنان قدیمی این محدوده، یکی از مشکلات مهم بوستان را همین وضعیت ناامنی می‌داند. او می‌گوید: از ابتدای شب، حضور افرادی که موجب نگرانی اهالی هستند، بیشتر می‌شود و بوستان عملاً فضای خانوادگی فاصله می‌گیرد. اهالی در مقاطعی تلاش کرده‌اند با حضور گروه‌های بسیج تا نیمه‌های شب، شرایط را کنترل کنند، اما این حضور موقت نمی‌تواند جایگزین

بوستان مراجعه کنند. این کمبود زمانی بیشتر خودنمایی می‌کند که بوستان میزبان کودکان یا افرادی باشد که برای پیاده‌روی و فعالیت بدنی به آن مراجعه کرده‌اند.

ساختمان سرویس بهداشتی نیز وسط بوستان قرار دارد. اما در آن بسته است. ظاهر ساختمان نشان می‌دهد مدت زیادی از ساخت آن گذشته است و اطراف بنا نیز نشانه‌هایی از سوختگی و دود دیده می‌شود. به گفته اهالی، همین فضای بسته و کم‌رفت و آمد در برخی مواقع به محل تجمع افراد مزاحم تبدیل شده است.

حسین سالاریان می‌گوید: شهروندان بارها درباره دلیل بسته بودن سرویس بهداشتی پرس و جو کرده‌اند و موضوع اختلافات میان پیمانکار و دستگاه‌های مرتبط با آب و فاضلاب به عنوان یکی از موانع بهره‌برداری مطرح شده است.

او یاد کرد یک مثال وخیم بودن این مشکل را بهتر بیان می‌کند و می‌گوید: این مشکل برای خانواده‌هایی که همراه کودک به بوستان می‌آیند، جدی‌تر است. چند وقت پیش، مادری کودک خردسالش را کنار گل‌کاری‌ها برای رفع حاجت نشاند. وقتی اعتراض کردم گفت: چه کنم برادر! بچه است دیگر. میان بازی با وسایل پارک، دستشویی‌اش گرفته و در سرویس هم بسته است. اصلاً به خانه نمی‌رسد.

● چراغ‌هایی که کم می‌شوند

سید رضا حسینی، رئیس شورای اجتماعی محله مهرآباد، درباره مشکلات بوستان می‌گوید: موضوع روشنائی بارها از سوی اهالی پیگیری شده است. سال گذشته در نشست با مسئولان دستگاه‌های اجرایی در مسجد چهارده معصوم^(ع)، درخواستی کتبی برای تعمیر چراغ‌های خاموش و تعویض آن‌ها با لامپ‌های کم‌مصرف به مدیر ناحیه ۶ شرکت برق ارائه کردیم. این پیگیری در مقطعی نتیجه داد و روشنائی معابر محله بهبود پیدا کرد. اما در ماه‌های اخیر دوباره شاهد خاموشی چراغ‌ها بودیم.

حسینی ادامه می‌دهد: مجدداً که پیگیری کردیم، مشخص شد که بخشی از این وضعیت به اجرای دستورالعمل‌های مربوط به کاهش مصرف برق بازمی‌گردد. هر چند ضرورت صرفه‌جویی در مصرف برق قابل درک است، خاموشی چراغ‌ها در حاشیه بوستان، به خصوص در مجاورت فضای سبز و مسیرهای کم‌تردد، شرایط را برای حضور افراد مزاحم فراهم می‌کند و احساس امنیت شهروندان را کاهش می‌دهد. او پیشنهاد دیگری هم برای رونق بوستان دارد: ایجاد یادمانی برای شهدای گمنام و دفن پیکر شهدای گمنام در این محدوده. به گفته سید رضا حسینی، این درخواست پیش‌تر مطرح شده، اما هنوز به نتیجه نرسیده است. او معتقد است ایجاد چنین یادمانی می‌تواند به افزایش حضور شهروندان و شکل‌گیری یک فضای فرهنگی در محدوده بوستان کمک کند.

● یک شیر آب هم نیست

مشکل بعدی، ساده‌تر اما برای استفاده روزمره شهروندان کاملاً ملموس است؛ بوستان مهر آب‌خوری ندارد. سالاریان می‌گوید: در بوستانی با این وسعت، نبود حتی یک آب‌خوری برای اهالی پذیرفتنی نیست. خانواده‌ها، کودکان، سالمندان و ورزشکارانی که ساعتی را در بوستان می‌گذرانند، ناچارند برای تهیه آب به خارج از

● پاسخ مسئولان: تا پایان مهر

سرپرست روابط عمومی شهرداری منطقه ۵ درباره وضعیت روشنائی بوستان می‌گوید: بر اساس ابلاغ صورت گرفته، میزان روشنائی باید تا ۳۰ درصد کاهش پیدا کند تا در مصرف برق صرفه‌جویی شود. بنابراین بخشی از خاموشی‌های موجود در محدوده بوستان در چارچوب همین دستورالعمل انجام می‌شود.

صادق مهدوی‌لایین درباره درخواست اهالی برای تدفین شهدای گمنام نیز توضیح می‌دهد: برای اجرای این طرح، ابتدا باید ۷۰ درصد مقبره توسط شهرداری ساخته، سپس درخواست تدفین ارائه شود. در اعتبارات امسال پیش‌بینی برای ساخت مقبره وجود ندارد و اهالی و نمایندگان آن‌ها باید درخواست خود را به معاونت فرهنگی و اجتماعی شهرداری منطقه ارائه کنند تا پس از طی مراحل اداری، امکان پیش‌بینی اعتبار ساخت مقبره در سال آینده بررسی شود.

این مسئول درباره سرویس بهداشتی بوستان مهر نیز می‌گوید: این مجموعه تاکنون در اختیار پیمانکار بوده و به شهرداری منطقه تحویل داده نشده است. در حال حاضر اداره فضای سبز منطقه، موضوع را در دست گرفته و برای رفع مشکلات موجود و اتصال سرویس به شبکه آگوا اداره آب و فاضلاب اقداماتی انجام شده است. بر اساس اعلام این اداره، سرویس‌های بهداشتی بوستان تا پایان مهرماه به بهره‌برداری می‌رسد.

به گفته مهدوی‌لایین، دلیل نبود آب‌خوری نیز مشکل اتصال بوستان به شبکه آب شهری بوده و قرار است هم‌زمان با بهره‌برداری از سرویس‌های بهداشتی، آب‌خوری‌های بوستان نیز ساخته و تکمیل شوند.

با وجود پیگیری برای دریافت پاسخ درباره خاموشی چراغ‌های محدوده، امکان گفت‌وگو با مسئولان روابط عمومی شرکت برق فراهم نشد.